

רשומות

קובץ התקנות

10 בנובמבר 1999

6005

א' בכסלו התש"ס

עמוד

- 74 צו שירות ביטחון (קביעת שירות מוכר לפי סעיף 26א לחוק), התש"ס-1999
- 75 צו מס הבולים על מסמכים (שינוי תוספות א' וב' לחוק), התש"ס-1999
- 76 צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (תיקון), התש"ס-1999
- 80 צו הפעלת רכב (מנועים ודלק) (הפעלת רכב מנועי בבנוזין) (תיקון), התשנ"ט-1999
- 81 תקנות האגודות השיתופיות (דמי עזיבה - קיבוץ דברת), התש"ס-1999
- 82 צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (קביעת מחירים מרביים למצרכים) (תיקון מס' 2), התש"ס-1999
- 82 כללי הטוענים הרבניים (סדרי דין בבית הדין המשמעותי), התש"ס-1999

צו שירות ביטחון (קביעת שירות מוכר לפי סעיף 26א לחוק). התש"ס-1999

בתוקף סמכותי לפי סעיף 26א לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986¹ (להלן - החוק), ולענין סעיף 2 לצו זה - בהתייעצות עם השר לקליטת העליה, שר החינוך, התרבות והספורט ושר הבריאות, לפי הענין, וכן עם שר המשפטים, ולאחר ששוכנעתי כי אם לא תיעשנה הפעילויות המנויות בו בידי יוצא צבא בשירות סדיר לא יושגו כנדרש יעדים ביטחוניים-לאומיים, ובאישור הממשלה וועדת החוץ והביטחון של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. שירות ביחידות צבאיות בתפקידי מינהלה ובתפקידים מקצועיים הכוללים בעיקר: הפעלת קשר ומברקה, הפעלת מחשב, הנהלת חשבונות, מחקר ופיתוח בידי עתוראים - במסגרות כמפורט להלן, הוא שירות מוכר כמשמעותו בסעיף 26א(א1) לחוק:

שירות מוכר
לתכלית ביטחון

(1) משרד הביטחון;

(2) יחידות סמך של משרד הביטחון;

(3) יחידות סמך של משרד ראש הממשלה.

2. הפעילויות המנויות להלן הן שירות מוכר לפי סעיף 26א(א2) לחוק:

שירות מוכר
להשגת יעדים
ביטחוניים
לאומיים

בתחום החינוך

(1) שירות בתפקידי חינוך, הוראה, הרכה ושירות קהילתי במסגרת משרד החינוך, התרבות והספורט, משרד העבודה והרווחה, המשרד לקליטת העליה ומוסדותיהם וכן במסגרת הגופים שלהלן, בפיקוח המשרדים האמורים: המפעל להכשרת ילדי ישראל, החברה לתמנ"סים מרכזים קהילתיים בישראל בע"מ; הסוכנות היהודית; הקרן הקיימת לישראל בע"מ; החברה להגנת הטבע; הרשות לשמירת הטבע וגנים לאומיים; רשות העתיקות ועמותת נאות קדומים;

בתחום קליטת העליה

(2) שירות בתפקידים שענינם שמירת הקשר עם התפוצות לשם עידוד העליה, במסגרת לשכת הקשר "נתיב" ובפיקוח משרד ראש הממשלה;

בתחום הבריאות

(3) שירות בתפקידי רפואה, סיעוד וכוח עזר בבתי חולים המצויים בפיקוח משרד הבריאות, והמאשפזים גם חיילים ואנשי מערכת הביטחון, כמפורט להלן: בתי חולים במסגרת משרד הבריאות; בתי חולים של קופת החולים הכללית; בתי חולים של הסתדרות מדיצינית "הרסה";

(4) שירות בתפקידי עזרה ראשונה, סיוע ופינוי חולים ונפגעים במסגרת מגן דוד אדום לישראל ובפיקוח משרד הבריאות;

בתחום הגנת העורף

(5) שירות בתפקידי סיוע בתחום משק לשעת חירום וריתוק משקי במסגרת ובפיקוח משרד העבודה והרווחה;

(6) שירות במטה ללוחמה בטרור במסגרת ובפיקוח משרד ראש הממשלה;

¹ ס"ח התשמ"ו, עמ' 107; התשנ"ה, עמ' 440.

(7) שירות ביחידת ביטחון ומרכז מצב במסגרת ובפיקוח משרד החוץ;

בתחום פעילות התנדבותית למען חיילי צה"ל.

(8) שירות בתפקידי סיוע לגופים המקיימים פעילות התנדבותית למען חיילי צה"ל במסגרת האגודה למען החייל, הקרן למען ביטחון ישראל, עמותות הנצחה לחללי צה"ל וארגון יד לבנים וצוות אגודת גימלאי שירות הקבע בצה"ל - רשות התעסוקה.

4. תוקפו של צו זה עד יום ה' באלול התש"ס (5 בספטמבר 2000).

תוקף

י"ב בחשוון התש"ס (22 באוקטובר 1999)

(חמ 2664-3)

אהוד ברק
שר הביטחון

צו מס הבולים על מסמכים (שינוי תוספות א' וב' לחוק), התש"ס-1999

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק מס הבולים על מסמכים, התשכ"א-1961¹ (להלן - החוק), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת א' לחוק -

(1) בסעיף 5 -

(א) ברישה, המילים "כמשמעותה בפקודת החברות" - יימחקו;

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) בסעיף זה -

"איגרת חוב" - מסמך שהנפיקה חברה המעיד על קיומה של התחייבות כספית שחבה החברה ומגדיר את תנאיה, למעט שטר חוב או שטר חליפין שנתנה החברה במהלך עסקיה;

"חברה" - לרבות אגודה שיתופית רשומה לפי פקודת האגודות השיתופיות², ולרבות חברת חוץ כמשמעותה בפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983³;

(2) בסעיף 10, ברישה, במקום "בסעיף 124 לפקודת החברות" יבוא "בפקודת החברות, לרבות שטר נאמנות שהוצא על פי חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968"⁴.

2. בתוספת ב' לחוק -

(1) בסעיף 1 -

(א) אחרי ההגדרה "אגודה שיתופית חקלאית" יבוא:

"איגרת חוב" - כאמור בסעיף 5 לתוספת א';

(ב) בהגדרה "איגרת חוב מגובה במשכנתה", בפסקה (2), המילים "לרכישת דיור שנתן תאגיד בנקאי שהוא מלווה" - יימחקו;

(ג) בהגדרה "הלוואה מגובה במשכנתה", במקום "הלוואה שלהבטחת פרעונה" יבוא "הלוואה לרכישת דיור שנתן מלווה, שלהבטחת פרעונה";

¹ ס"ח התשכ"א, עמ' 64; ק"ת התשנ"ו, עמ' 712; התשנ"ט, עמ' 991.

²

³ חוקי א"י, כרך א', עמ' 336.

⁴

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ' 761.

⁶ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

(ד). אחרי ההגדרה "שטר חוב", "שטר חליפין" יבוא:

"שטר נאמנות" - כמשמעותו בסעיף 10 לתוספת א"י;

(2) בסעיף 5, סעיף קטן (ו) - יימחק;

(3) בסעיף 10 -

(א) בסעיף קטן (א), המילים "כאמור בסעיף 10 לתוספת א"י" - יימחקו;

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) שטר נאמנות בדבר הנפקת איגרות חוב ובלבד שאיגרות החוב בוילו כדין בהתאם להוראות סעיף 5 לתוספת א' ושהפטור לפי סעיף זה יחול עד לסכום המס ששולם בגין איגרות החוב."

(4) בסעיף 11(ב), בסופו יבוא: "בהתאם להוראות סעיף 5 לתוספת א' ובלבד שהפטור לפי סעיף זה יחול עד לסכום המס ששולם בגין איגרות החוב."

3. סעיף 1 לצו זה יחול על שטרי נאמנות, איגרות חוב ודוחות הקצאת מניות שהוצאו ביום כ"ב בכסלו התש"ס (1 בדצמבר 1999) ואילך.

ט"ו בחשוון התשנ"ט (25 באוקטובר 1999).

אברהם (בייגה) שוחט
שר האוצר

(חמ 1107-3)

צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (תיקון), התש"ס-1999

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. תיקון סעיף 91 בסעיף 91 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), התשי"ח-1958² (להלן - הצו העיקרי), במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) כפוף לאמור בסעיפים 91 ו-91ב, מי שמכהנים בישוב שיתופי, במועד פלוני, כחברי ועד ההנהלה של האגודה השיתופית להתיישבות של הישוב (להלן - האגודה השיתופית), יכהנו גם כחברי הועד המקומי של הישוב."

2. תיקון סעיף 91 בסעיף 91 לצו העיקרי -

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) מי שרשום בפנקס הבוחרים (להלן - בוחר) של ישוב שיתופי שאינו קיבוץ, קבוצה או מושב שיתופי (להלן - ישוב שיתופי מאוגד) והוא אינו חבר האגודה השיתופית, רשאי לבקש מהשר, לא יאוחר מהיום ה-64 שלפני יום הבחירות, להורות כי לוועד המקומי של הישוב ייבחרו נוסף על חברי ועד הנהלת האגודה, גם נציגים של בעלי זכות בחירה בישוב שאינם חברים באגודה השיתופית."

(2) סעיף קטן (ג) - בטל;

(3) בסעיף קטן (ד) -

(1) לפני "מצא השר" יבוא "כפוף לאמור בסעיף 91ב";

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

² קית התשי"ח, עמ' 1259; התשנ"ז, עמ' 986; התשנ"ט, עמ' 722 ועמ' 1086.

(2) במקום "ממספר הבוחרים שהינם חברים באגודה השיתופית" יבוא "ממספר הבוחרים ביישוב".

3. במקום סעיף 91 לצו העיקרי יבוא:

91ב. על אף האמור בסעיפים 91(א) ו-91א(ד), יורה השר לקיים בחירות "בחירת ועד מקומי ביישוב שיתופי" לועד מקומי של ישוב שיתופי מאוגד, בדרך האמורה בפרק זה לגבי ישוב שאינו שיתופי, בכל אחד ממקרים אלה:

(1) מספר הבוחרים ביישוב שאינם חברי האגודה השיתופית עלה על מספר הבוחרים חברי האגודה;

(2) על פי בקשה של 20% מבין הבוחרים של היישוב שהוגשה לשר לא יאוחר מהיום ה-64 שלפני יום הבחירות.

4. במקום סעיף 91 לצו העיקרי יבוא:

91ג. (א) נערכו ביישוב שיתופי מאוגד בחירות לנציגות כאמור בסעיף "בקשות לשינויים בניהול המקומי" 91א והוגשה לשר בקשה, לקראת הבחירות הבאות שיוורה -

(1) על קיום בחירות לועד מקומי ביישוב - יאשר השר את הבקשה אם הוגשה בידי 20% לפחות מבין הבוחרים של היישוב;

(2) כי חברי ועד הנהלת האגודה השיתופית ביישוב, לברם, יכהנו כחברי הועד המקומי - יאשר השר את הבקשה, כפוף לאמור בסעיף 91ב(1), אם הוגשה בידי למעלה מ-90% מבין הבוחרים של היישוב.

(ב) נערכו ביישוב שיתופי מאוגד בחירות לועד מקומי כאמור בסעיף 91ב והוגשה לשר בקשה, לקראת הבחירות הבאות, להורות על קיום בחירות לנציגות ביישוב או להורות שחברי ועד הנהלת האגודה השיתופית ביישוב יכהנו גם כחברי הועד המקומי - יאשר השר את הבקשה, כפוף לאמור בסעיף 91ב(1), אם ביקשו זאת למעלה מ-80% מבין הבוחרים של היישוב.

(ג) בקשות כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) יוגשו לשר לא יאוחר מהיום ה-64 שלפני יום הבחירות.

5. אחרי סעיף 91 לצו העיקרי יבוא:

91ד. לא יאוחר מהיום ה-74 שלפני יום הבחירות יפרסם מנהל הבחירות, בכל אחד מהיישובים השיתופיים המאוגדים, הודעה בדבר האפשרות להגיש לשר בקשות כאמור בסעיפים 91א עד 91ג, לגבי הגוף שינהל את היישוב; בהודעה יפורט נוסח הסעיפים האמורים וכן יצוינו בה המועד האחרון להגשת הבקשות ומספר החותמים הנדרש לכל סוג של בקשה.

91ה. (א) בקשות כאמור בסעיפים 91א עד 91ג יוגשו לשר בכתב, באמצעות מנהל הבחירות, ויפורטו בהן שמו, שם משפחתו ומספר זהותו של כל מבקש, וכל מבקש יחתום אישית על הבקשה לצד שמו; העתק מהבקשה יימסר לועדת הבחירות.

"הודעה בדבר הגשת בקשות"

אופן הגשת בקשות

החלפת סעיף 91ב

החלפת סעיף 91ג

הוספת סעיפים 91ד עד 91ה

"(ג) דרשה ועדת הבחירות מוועד הנהלה של אגודה שיתופית, בישוב שיתופי מאוגד, מידע לפי סעיף 143(ד) בדבר חברותם של בוחרים בישוב באגודה השיתופית ולא נמסר לה המידע המבוקש במועד, ירשום מנהל הבחירות, בפנקס הבוחרים של הישוב, ליד שמו של כל בוחר שלגביו לא נמסר המידע האמור, כי הוא אינו חבר באגודה השיתופית ובמודעה האמורה בסעיף קטן (ב) יצוין מספר הבוחרים שנרשמו כמי שאינם חברים באגודה השיתופית עקב אי מסירת המידע בענין חברותם באגודה."

13. בסעיף 162(א) לצו העיקרי, במקום "לא יאוחר מהיום השלישי שלאחר יום קבלת ההודעה" יבוא "לא יאוחר מהיום ה-23 שלפני יום הבחירות".
תיקון סעיף 162
14. בסעיף 176(ב) לצו העיקרי, במקום "143(ד)" יבוא "143(ב)".
תיקון סעיף 176
15. בסעיף 181 לצו העיקרי -
(1) בסעיף קטן (א), במקום "ועדת הבחירות רשאית באישור מנהל הבחירות" יבוא "מנהל הבחירות רשאי, בהתייעצות עם ועדת הבחירות";
(2) בסעיף קטן (ב), במקום "יושב ראש ועדת הבחירות" יבוא "מנהל הבחירות".
תיקון סעיף 181
16. בסעיף 188 לצו העיקרי, פסקה (2) תסומן (3) ולפניה יבוא:
" (2) מודעה המפרטת את הוראות סעיף 196 בדבר סדרי ההצבעה".
תיקון סעיף 188
17. בסעיף 209(א) לצו העיקרי, אחרי "את הערותיו" יבוא "וכן יהיו באי כוח הצעות ורשימות המועמדים רשאים לרשום בפרוטוקול המתאים את הערותיהם".
תיקון סעיף 209
18. בסעיף 218 לצו העיקרי -
(1) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (4) יבוא:
" (4) סך כל הקולות הפסולים שניתנו לכל הצעות המועמדים ורשימות המועמדים";
(2) בסעיף קטן (ד), בסופו, המילים "שהצביעו בעד המועמד ונגדו" - יימחקו;
(3) בסעיף קטן (ו), במקום פסקה (3) יבוא:
" (3) מספר הקולות הכשרים שניתנו לכל רשימת מועמדים";
(4) מספר הקולות הפסולים שניתנו לכל רשימות המועמדים".
תיקון סעיף 218
19. בתוספת השלישית לצו העיקרי -
(1) במקום טופס 7 יבוא:
תיקון התוספת השלישית

מועצה אזורית

כתב מינוי למזכיר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 181(א) לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), התשי"ח-1958, ולאחר התייעצות עם ועדת הבחירות, אני ממנה את:

שם משפחה	שם פרטי	המען	מספר זהות
.....			

למזכיר ועדת קלפי מס' באזור

.....
חתימת מנהל הבחירות

תאריך:

(2) בטופס 17, בסעיף 6, בסופו יבוא:

☐ הואיל ושני מועמדים קיבלו מספר שווה של קולות שהוא 40% או יותר מהקולות הכשרים לא נבחר אף מועמד וייערכו בחירות חוזרות.

20. תחילתו של צו זה 30 ימים מיום פרסומו.

תחילה

ז' בחשון התש"ס (17 באוקטובר 1999)
(חמ 136-3)

נתן שרנסקי
שר הפנים

**צו הפעלת רכב (מנועים ודלק) (הפעלת רכב מנועי בבנזין) (תיקון),
התשנ"ט-1999 (תיקון), התש"ס-1999**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 2, 3 ו-4 לחוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), התשכ"א-1961,
ובהתייעצות עם שר התחבורה, אני מצווה לאמור:

הוספת סעיף 4

1. בצו הפעלת רכב מנועי בבנזין (תיקון), התשנ"ט-1999,¹ אחרי סעיף 3 יבוא:
4. תחילתו של צו זה ביום כ"ד בטבת התש"ס (2 בינואר 2000).²

תחילה

י"ז בחשון התש"ס (27 באוקטובר 1999)
(חמ 2727-3)

אליהו סויסה
שר התשתיות הלאומיות

¹ ס"ח התשכ"א, עמ' 12; התש"ן, עמ' 30.

² ק"ת התשנ"ט, עמ' 1181.

תקנות האגודות השיתופיות (דמי עזיבה - קיבוץ דברת), התש"ס-1999

בתוקף סמכותי לפי סעיף 65(1) ו-2(א)ב) ו-2(ב) לפקודת האגודות השיתופיות¹, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרה

1. בתקנות אלה, "הכללים" - שני אלה:

- (1) כללים בדבר זכויות חבר יוצא או מוצא מקיבוץ, התשנ"ג-1993²;
- (2) כללים בדבר זכויות חבר יוצא או מוצא מקיבוץ שבתוספת הראשונה לתקנות האגודות השיתופיות (חברות), התשנ"ג-1993³ (להלן - תקנות החברות).

סייג לתחולה

2. על אף האמור בתקנה 19 לתקנות האגודות השיתופיות (חברות), התשנ"ג-1993, לא יחולו על קיבוץ דברת (להלן - הקיבוץ), הכללים, ככל שהם נוגעים למועדי תשלום דמי עזיבה, ובמקומם יחולו הוראות תקנה 3.

הוראות מיוחדות

3. (א) לחברי הקיבוץ הזכאים על פי הכללים לדמי עזיבה (להלן - הזכאים) ישולמו דמי עזיבה בפריסה בתשלומים חודשיים, בשיעורים שיקבע רשם האגודות השיתופיות (להלן - הרשם) כמפורט להלן:

- (1) הרשם יקבע את סכום דמי העזיבה החודשי הכולל שישולם כאמור בפסקה (2), בהתחשב במצבו הכלכלי של הקיבוץ, ולשם כך רשאי הוא, נוסף על סמכותו לחקור בעסקי האגודה, לזמן ולשמוע כל זכאי;
- (2) את סכום דמי העזיבה החודשי הכולל שקבע הרשם כאמור ישלם הקיבוץ בחלוקה כמפורט להלן:

(א) תשלום לזכאים, באופן יחסי לזכאותם על פי הכללים;

(ב) תשלום בסכום שיקבע הרשם, שיהווה קרן להבטחת תשלום דמי עזיבה שישולמו בעתיד לחברי הקיבוץ היוצאים או מוצאים ממנו.

(ב) הרשם רשאי, מזמן לזמן, לשנות את הסכום האמור בתקנת משנה (א)1 או (א)2(ב) או את אופן החלוקה האמורה בתקנת משנה (א)2(ב) בשים לב לשינויים במצבו הכלכלי של הקיבוץ וליחס שבין מספר הזכאים ובין מספר חברי הקיבוץ הנוטרים.

(ג) הסכום הכולל של דמי עזיבה שזכאי לו כל עוזב לפי הכללים, לא ישונה עקב האמור בתקנת משנה (א) או (ב), על אף פריסתו לתשלומים והרשם רשאי לקבוע, מזמן לזמן, שיעור הפרשי הצמדה וכן שיעור ריבית, שניהם או אחד מהם, שישולמו לזכאי בשל פריסת דמי עזיבה לתשלומים כאמור, הכל בשים לב למצבו הכלכלי של הקיבוץ.

ט"ו בחשון התש"ס (25 באוקטובר 1999)

(חמ 941-3)

א ל י ה ו י ש י
שר העבודה והרווחה

¹ חוקי אי, כרך א', עמ' 336.

² י"פ התשנ"ג, עמ' 1950.

³ ק"ת התשל"ג, עמ' 872; התשנ"ד, עמ' 518.

צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (קביעת מחירים מרביים למצרכים) (תיקון מס' 2), התש"ס-1999

בתוקף סמכותנו לפי סעיפים 12(א) ו-13 לחוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996, ולאחר שהתקבלה המלצת ועדת המחירים לפי סעיף 13(א), אנו מצווים לאמור:

1. בתוספת לצו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (קביעת מחירים מרביים למצרכים), התשנ"ו-1996, בחלק שני, במקום מחיריהם של המצרכים המפורטים בו, יבואו המחירים הנקובים להלן:

תיקון התוספת

המחיר בש"ח בחבילות של 1 ק"ג לחבילה במכירה -					
לצרכן		לקמעונאי		מחיר המכירה מהמחסן בש"ח לטונה נטו בלי מע"מ	
טור ב' באזור אילת	טור א' כולל מע"מ	טור ב' באזור אילת	טור א' כולל מע"מ	לסיטונאי בלי מע"מ	שם המצרך
					"קמח חיטה כהה (אחיד) 922.3
1.65	1.90	1.53	1.79	1.42	1022 קמח חיטה לבן, קמח חיטה רך
1.70	2.00	1.57	1.83	1.47	1062 קמח חיטה לבן בהיר או סולת חיטה

2. תחילתו של צו זה ביום ח' בחשון התש"ס (18 באוקטובר 1999).

תחילה

ז' בחשון התש"ס (17 באוקטובר 1999)

(חמ-2722-3)

אברהם (בייגה) שוחט
שר האוצר

רן כהן

שר התעשייה והמסחר

סי"ח התשנ"ו, עמ' 192.
ק"ת התשנ"ו, עמ' 1507; התשנ"ז, עמ' 86, 309, 921, 1064, 1268; התשנ"ח, עמ' 501 ו-1119; התשנ"ט, עמ' 27, 48, 188, 444 ו-1136; התש"ס, עמ' 36.

כללי הטוענים הרבניים (סדרי דין בבית הדין המשמעותי), התש"ס-1999

בתוקף סמכותו לפי תקנה 16 לתקנות הטוענים הרבניים, התשכ"ח-1967 (להלן - התקנות), מתקין בית הדין הרבני הגדול כללים אלה:

פרק ראשון: הליכים לפני הדיון

סימן א': תלונה וקבלנה

1. בכללים אלה, "קובל" - מי שרשאי להגיש קובלנה נגד טוען רבני בשל עבירת משמעת לפי תקנה 21 לתקנות.

הגדרה

ק"ת התשכ"ח, עמ' 16; התשנ"ט, עמ' 10 ועמ' 1083.

2. הוגשה לקובל תלונה על עבירת משמעת של טוען רבני והוא סבור שיש מקום להגיש קובלנה על פיה, ימציא את העתק התלונה לטוען הרבני וייתן לו הזדמנות להשיב בכתב על התלונה; הגיעה לקובל ידיעה על עבירת משמעת שלא בדרך תלונה והוא סבור שיש מקום להגיש קובלנה על פיה, ידיעה על כך, בכתב, לטוען הרבני וייתן לו הזדמנות להשיב בכתב.
3. הומצא לטוען רבני העתק התלונה או ההודעה כאמור בסעיף 1, ישיב עליה בתוך 14 ימים מיום ההמצאה או בתוך תקופה ארוכה יותר שקבע הקובל או שהסכים לה, לפי בקשת הטוען הרבני; משעברה תקופה זו, רשאי הקובל להגיש קובלנה אף אם לא השיב הטוען הרבני.
4. הקובל רשאי לדרוש מהמתלונן או מהטוען הרבני פרטים נוספים לתלונה או לתשובה, לפי הענין, אם ראה צורך בכך להבהיר ענין המתעורר בהן, וכן רשאי הוא, לפי שיקול דעתו, לדרוש מהמתלונן, או מכל צד להליך המשמעת, גם תצהיר וראיות אחרות לאימות פרטי התלונה.
5. החלטת הקובל להגיש קובלנה או שלא להגיש תינתן בתוך 90 ימים מתום התקופה שנקבעה בסעיף 2, זולת אם קיימות נסיבות המצדיקות שיהיו ושינומקו ויודעו למגיש התלונה.
6. קובל שהוגשה לו תלונה כאמור בסעיף 1 ולא ראה שיש מקום להגיש קובלנה על פיה, יודיע למתלונן על כך, בהודעה מנומקת בכתב, אם ררש זאת המתלונן.
7. קובלנה תוגש לבית הדין המשמעתי (להלן - בית הדין), בארבעה עותקים ובמספר עותקים נוספים כמספר הנאשמים בה.
8. קובלנה תיערך בכתב ותכיל פרטים אלה:
- (1) שם הקובל;
 - (2) שם הטוען הרבני, מקום עבודתו ומענו;
 - (3) התלונה או הידיעה שהומצאו לטוען הרבני לפי סעיף 2;
 - (4) תשובת הטוען הרבני ופרטים נוספים, אם היו;
 - (5) פירוט העבירות המיוחסות לטוען הרבני.
9. מותר לצרף בקובלנה אחת תלונות אחדות, אם הן מבוססות על אותה מערכת עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה באופן שהם מהווים מאורע אחד.
10. מותר להאשים בקובלנה אחת כמה טוענים רבניים, אם כל אחד מהם היה צד לאחת מהעבירות שבקובלנה, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה באופן שהם מהווים מאורע אחד.
11. (א) בית הדין רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת הדיון בקובלנה פלוגית שנכללה בכתב הקובלנה או על הפרדת דינו של טוען רבני פלוגי שהוגשה נגדו קובלנה עם אחרים.

- (ב) הופרד הדיון, תוגש קובלנה אחרת בשל אשמה שהדיון בה הופרד או נגד הטוען הרבני שדיונו הופרד.
- חזרה מקובלנה 12. (א) הקובל רשאי לחזור בו מאשמות שבקובלנה, כולן או מקצתן; חזרה לפני תחילת הדיון תהיה בהודעה בכתב לבית הדין; חזרה לאחר תחילת הדיון תהיה ברשות בית הדין.
- (ב) חזר בו הקובל מאשמה, יזכה בית הדין את הטוען הרבני מן האשמה שממנה חזר בו הקובל.
- הפסקת בירור הקובלנה 13. (א) הקובל רשאי להפסיק, בכל שלב שלפני הכרעת הדיון, את בירור הקובלנה, ובלבד שהטוען הרבני הסכים לכך.
- (ב) החליט הקובל על הפסקת בירור הקובלנה כאמור, יודיע על כך לבית הדין.
- (ג) חלפו שישה חודשים מיום שבירור הקובלנה הופסק בהתאם לתקנה זו, לא ניתן יהיה עוד לחדשו.
- המצאת הקובלנה לטוען רבני 14. העתק מן הקובלנה ומכל הודעה על חזרה מאישום ומההודעה על הפסקת בירור הקובלנה חתום ביד הקובל יומצא לטוען הרבני.
- סימן ב': הזמנת בעלי הדין ועדים
15. הורכב בית דין, יקבע אב בית הדין את מועד תחילת הדיון ויזמין, בהודעה בכתב, לאותו מועד את הטוען הרבני ואת הקובל; ההזמנה תיחתם ביד מזכיר בית הדין שמינה לכך מנהל בתי הדין הרבניים (להלן – המנהל) ויצוין בה כי אם לא יופיע הטוען הרבני ידון בית הדין בענינו שלא בפניו.
16. בית הדין לא יהיה חייב להזמין בכתב את הטוען הרבני לשיבה נדחית שנקבעה בנוכחותו או בנוכחות בא-כוחו ויהיה רשאי לדון בהעדרו אם לא התייצב הטוען הרבני לדיון לשיבה שנדחתה כאמור.
17. אב בית הדין יזמין למועד הדיון את העדים אשר בית הדין יראה לנכון להזמין להעיד או להגיש מסמכים שברשותם, בין על פי בקשת בעלי הדין ובין מיזמתו הוא.
18. הזמנת עד בכתב תהיה חתומה ביד מזכיר בית הדין או מי שמינה לכך המנהל ותכיל פרטים אלה:
- (1) שם הקובל;
- (2) שם הטוען הרבני;
- (3) שם המזמין ומענו;
- (4) המקום והמועד שבהם עליו להתייצב להעיד או להגיש את המסמכים שיפורטו בהזמנה.
19. עם פתיחת הדיון רשאים הטוען הרבני או הקובל להודיע לבית הדין על התנגדות לחבר בית הדין.
20. (א) בית הדין ידון בהתנגדות ויחליט בה; החליט בית הדין לקבל את ההתנגדות, יבוא ממלא המקום של חבר בית הדין, בהתאם לתקנה 16 לתקנות, במקום החבר שלגביו נתקבלה ההתנגדות; לא קיבל בית הדין את ההתנגדות ימשיך לדון בענין שבפניו, בהרכבו הקיים.

(ב) נבצר מממלא המקום לשמש חבר בית הדין או שנתקבלה ההתנגדות שהוא יכהן כחבר בית הדין, ימונה חבר בית דין אחר על ידי נשיא בית הדין הגדול.

פרק שני: הליכי הדיון בבית הדין המשמעותי

סימן א': ניהול הדיון

21. אב בית הדין ינהל את הדיון בישיבות בית הדין והוא רשאי להורות כל הוראה הדרושה לקיום הסדר במקום הדיון.
22. (א) אב בית הדין ינהל פרוטוקול של הדיון, ואולם הוא רשאי להורות שהפרוטוקול יירשם בידי אחר, או שינהל בדרך אחרת.
- (ב) הקובלנה, מסמכים שהוגשו ונתקבלו על ידי בית הדין וכל תעודה הנוגעת לאותו דיון יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו.

סימן ב': נוכחות בעלי הדין

23. לא יידון טוען רבני בדין משמעותי אלא בפניו, אולם רשאי בית הדין להרשות לטוען הרבני, לפי בקשתו, שיעדר מהדיון, כולו או חלקו.
24. על אף האמור בסעיף 23, רשאי בית הדין לדון את הטוען הרבני שלא בפניו לאחר שהומצאה לו הזמנה לפי סעיף 15 או במקרה כאמור בסעיף 16.
25. אין בהוראות סימן זה כדי לגרוע מסמכותו של בית הדין להרחיק מאולם בית הדין טוען רבני המפריע לדיוני בית הדין, ואולם ההליכים שהתנהלו שלא בפניו יובאו לידיעתו בדרך שיקבע בית הדין.
26. טוען רבני שנעדר מהדיון בלא רשות בית הדין, לא ייוצג בו על ידי סניגור, אלא ברשות בית הדין.
27. לא ידון בית הדין בקובלנה בהעדר הקובל; הזמן הקובל ולא התייצב, רשאי בית הדין לדחות את מועד הדיון או לזכות את הטוען הרבני.

סימן ג': בירור האשמה

28. לא הודה הטוען הרבני בתשובתו בכתב או בפני בית הדין בעובדות המיוחסות לו בקובלנה או הודה בחלק מהן, יביא הקובל את ראיותיו לפני בית הדין לפי סדר שיקבע בית הדין.
29. טוען רבני רשאי לחזור בו מהודאתו, כולה או מקצתה, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, ואולם לא יחזור בו מהודאה שהודה בפני בית הדין אלא ברשות בית הדין.
30. עם סיום הגשת ראיות הקובל רשאי הטוען הרבני לטעון כי האשמה לא הוכחה אף לכאורה, והקובל רשאי להשיב על הטענה.
31. מצא בית הדין כי הקובלנה לא הוכחה אף לכאורה, יזכה את הטוען הרבני ורשאי הוא לעשות כך אף אם לא נטענה טענה לפי סעיף 30, לאחר שנתן לקובל הזדמנות להשמיע את דברו בענין.

- פרשת הסניגוריה 32. לא זוכה הטוען הרבני לפי סעיף 31 רשאי הוא –
- (1) להביא את ראיות הסניגוריה, ולהקדים להן דברי פתיחה;
 - (2) להעיד כער סניגוריה, ואז הוא עשוי להיחקר;
 - (3) למסור הודעה, ואז לא ייחקר;
 - (4) להימנע הן מעדות והן ממסירת הודעה.
- ראיות היועץ המשפטי 33. הצטרף היועץ המשפטי לממשלה לדיון, רשאי הוא להביא את ראיותיו תוך כדי פרשת הקטיגוריה או תוך כדי פרשת הסניגוריה, כפי שיודיע לבית הדין, ובשלב שיקבע בית הדין.
- ראיות מטעם בית הדין וראיות נוספות 34. טיימו בעלי הדין את הבאת ראיותיהם, רשאי בית הדין להזמין מטעמו הוא כל עד, אפילו נשמעה כבר עדותו, ולהורות על הגשת כל ראיה אחרת, ורשאי הוא להרשות לבעלי הדין, על פי בקשתם, להביא ראיות נוספות אם ראה צורך בכך.
- סדר חקירת העדים והגשת ראיות אחרות יהיה ככל האפשר כסדר הנהוג בבתי הדין הרבניים. 35. (א) סדר חקירת העדים והגשת ראיות אחרות יהיה ככל האפשר כסדר הנהוג בבתי הדין הרבניים.
- (ב) הצטרף היועץ המשפטי לממשלה לדיון, יקבע בית הדין את שלב חקירת העדים על ידי היועץ המשפטי לממשלה.
- סיכומים 36. (א) כתום הבאת הראיות, או אם לא הובאו ראיות עקב הודאת הטוען הרבני בעובדות או מטעם אחר, רשאים הקובל, ואחריו הטוען הרבני, להשמיע את סיכומיהם לענין הקובלנה.
- (ב) הצטרף היועץ המשפטי לממשלה לדיון, רשאי הוא להשמיע את סיכומיו לאחר הקובל ולפני הטוען הרבני.
- (ג) בהסכמת בעלי הדין רשאי בית הדין להרשות שהסיכומים של בעלי הדין, כולם או מקצתם, יוגשו לו בכתב, לפי סדר ובמועדים שיקבע בית הדין.
- הפסקת הדיון 37. הוגש לבית הדין המשמעתית העתק מכתב אישום בפלילים נגד אותו טוען רבני, בשל מעשה או מחלל המשמש עילה לדיון בפניו, יחליט בית הדין, לאחר שנתן הזרמנות לבעל הדין לומר את דברו בענין – לפי סדר שיקבע בית הדין, אם להפסיק את הדיון עד למתן פסק דין סופי בפלילים או להמשיך בדיון.
- שינוי החלטה 38. בית הדין המשמעתית, רשאי לשנות את החלטתו לפי סעיף 37, בכל עת.

סימן ד': פסק הדין

- הכרעת הדין 39. (א) כתום בירור האשמה יכריע בית הדין את דינו של הטוען הרבני לזיכוי או להרשעה וזולת אם החליט על ביטול הקובלנה; הכרעת הדין תהיה בכתב ותנומק.
- (ב) בית הדין ייתן את הכרעת הדין בתוך 60 ימים מיום סיום הדיון, ואם נסתיים הדיון בסיכומים בכתב – מיום הגשתו של כתב הסיכום האחרון; לא ניתנה הכרעת בית הדין בתוך המועד האמור, יודיע אב בית הדין על כך ועל סיבת העיכוב, בכתב, לנשיא בית הדין הגדול.

40. הכרעת הדין תיחתם בידי חברי בית הדין ותיקרא בפני בעלי הדין, או יומצא להם העתק ממנו, כפי שיקבע בית הדין.
41. בית הדין רשאי להרשיע טוען רבני בעבירת משמעת שאשמתו בה מתגלית מן העובדות שהוכחו בפניו אף אם עובדות אלה לא נטענו בקובלנה, ובלבד שניתנה לטוען הרבני הזדמנות סבירה להתגונן.
42. בית הדין רשאי להרשיע טוען רבני בכל אחת מן העבירות שנתגלו מן העובדות שהוכחו בפניו, אך לא יטיל עליו בגזר דינו אלא עונש אחד בשל אותו מעשה.
43. הרשיע בית הדין את הטוען הרבני, רשאים הקובל, היועץ המשפטי לממשלה אם הצטרף לדיון, ואחריהם הטוען הרבני, לטעון את טענותיהם לענין מידת העונש, בית הדין רשאי להרשות להם להביא ראיות לענין זה; בסעיף זה, "עונש" - לרבות חיובים אחרים שרשאי בית הדין להטיל לפי תקנה 20 לתקנות.
44. (א) לאחר הטענות והראיות, אם היו, יקבע בית הדין בגזר דינו את החלטתו לענין העונש ותוצאות אחרות של ההרשעה שהוא מוסמך להחליט עליהן לפי תקנה 20 לתקנות; גזר הדין ייחתם בידי חברי בית הדין וייקרא בפני בעלי הדין או יומצא להם, כפי שיקבע בית הדין.
- (ב) בית הדין ייתן את גזר דינו בתום הטענות והראיות, ואולם רשאי הוא, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדחות את המועד למתן גזר הדין, אך לא ביותר מ־21 ימים; לא ניתן גזר הדין במועד נדחה כאמור, יודיע אב בית הדין על כך ועל סיבת העיכוב בכתב לנשיא בית הדין הגדול.
45. לא זימן אב בית הדין במועד את בית הדין למתן הכרעת דין או גזר דין ולא הודיע על כך ועל סיבת העיכוב לנשיא בית הדין הגדול, הכל כקבוע בסעיף זה, רשאי נשיא בית הדין הגדול לזמן את בית הדין ואת בעל הדין למועד שיקבע, כדי שבית הדין ייתן את הכרעת הדין או את גזר הדין, לפי הענין.
46. העתק הכרעת הדין וגזר הדין שהוקראו יומצא לבעלי הדין.

פרק שלישי: ערעור

47. המערער יגיש לבית הדין הגדול, בתוך שלושים ימים מהיום שבו קיבל את העתק פסק הדין, כתב ערעור מנומק חתום בחתימת ידו, בצירוף העתק מאושר של פסק הדין או ההחלטה ומספר נוסף של העתקים ממנו לצורך המצאתם כנדרש בסעיף 48.
48. העתק מכתב הערעור, מסומן בתאריך הגשתו, יומצא על ידי בית הדין הגדול לכל משיב.
49. בערעור מטעם היועץ המשפטי לממשלה שלא היה הקובל, כשהערעור הוא על הזיכוי או על קולת העונש, יהיה המשיב - הטוען הרבני, וכשהערעור הוא על ההרשעה או על חומרת העונש יהיו המשיבים - הקובל והטוען הרבני.
50. הוגש ערעור, יעביר בית הדין את הפרוטוקול לבית הדין הגדול.
51. סדרי הדין בערעור בפני בית הדין הגדול יהיו בהתאם לתקנות הדיון בפני בתי הדין הרבניים בישראל, התשנ"ג² (להלן - תקנות הדיון), הרנים בערעור, בשינויים המחויבים.

² י"פ התשנ"ג, עמ' 2298.

52. פסק דין של בית דין משמעתי המטיל עונש, ואם הוגש ערעור – פסק הדין הסופי של בית הדין הגדול, יומצא בידי בית הדין למנהל לשם ביצועו; גזר דין של השעיה לתקופה קצובה או של פסילה לצמיתות, יפורסם בציון שמו של הטוען הרבני בדרך שהמנהל יראה לנכון; ציווה בית הדין על פרסום כאמור, יפורסם גזר הדין כפי שהורה בית הדין.
53. המנהל ייתן הודעות לבתי דין, ורשאי הוא לתת הודעה לכל גוף בעל סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית וכן לכל גוף הפועל על פי החוק, על פסילתו של טוען רבני ועל השעייתו לתקופה קצובה, בין שציווה בית הדין על פרסומו של גזר הדין שבו הוטל העונש ובין שלא ציווה כך.
54. (א) הוטלו על טוען רבני אזהרה או נזיפה, יזהירו המנהל, או ינזוף בו בכתב, בהתאם לפסק הדין.
- (ב) הוטל על טוען רבני עונש השעיה, פסילה, ביטול התמחות או ביטול בחינה, או הוחלט על השעייתו הזמנית – יערוך המנהל את הרישומים שיהא צורך בהם כדי לתת תוקף לפסק הדין.
55. הוראות כללים אלה לענין טוען רבני יחולו גם על מתמחה, בהתאמות המתחייבות לפי הענין.
56. כל פעולה של טוען רבני לפי כללים אלה רשאי לעשותה גם סניגור במקומו, זולת אם נאמר אחרת בכללים אלה.
57. תקנות הדיון או התקנות שיבואו במקומן, יחולו על הדיונים בפני בית הדין המשמעתי, בשינויים המחויבים, ככל שאינם סותרים כללים אלה.
58. בכל ענין של סדרי הדין שאין עליו הוראה בחוק, בכללים אלה או בחיקוק אחר או בתקנות הדיון, ינהג בית הדין המשמעתי בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק.

המצאת פסק
הדין לשם ביצוע

הודעה על
השעיה

דרכי ביצוע
העונש

מתמחים

סניגור

חולת תקנות
הדיון בבתי
דין רבניים

סדרי הדין
באין הוראות

י"ד בחשון התש"ס (24 באוקטובר 1999)

(חמ 2147-3)

הרב ישראל מאיר לאו
נשיא בית הדין הגדול

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).